

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3226/2542

นาย วรวิทย์ วัฒนสันติพงศ์โจทก์ นาย สุรเชษฐ์หรือสุเชษฐ์ นั้น ทองจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 653, ป.รฎีกา มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

ปัญหาว่าสัญญากู้เงินฉบับพิพาทไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ให้ถูกต้องครบถ้วนและขีดฆ่า จึงไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยมิได้ยกขึ้นต่อสู้ไว้ในคำให้การจำเลยก็ยกขึ้นฎีกาได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ย จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยกู้เงินโจทก์ จำเลยลงลายมือชื่อ ในช่องผู้กู้ในสัญญากู้เงินที่ยังไม่กรอกข้อความให้โจทก์ไว้เพื่อ ประกันหนี้ค่า หายเถื่อน ที่จำเลยซื้อจากโจทก์ สัญญากู้เงินเป็นสัญญาปลอม ดังนี้ เป็นกรณีที่จำเลยต่อสู้คดีว่า จำเลย ไม่ได้กู้เงินจากโจทก์โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องนำสืบให้เห็น ตามข้ออ้างตามคำฟ้องว่าจำเลยกู้เงิน จากโจทก์ไปจริง เมื่อโจทก์ต้องอาศัยเอกสารสัญญากู้เงินเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งสัญญากู้เงินที่โจทก์ อ้างมีลักษณะเป็นตราสารต้องปิดอากรแสตมป์ 1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 2,000 บาท หรือเศษของ 2,000 บาท แห่งยอดเงินกู้ยืม ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้าย ประมวลรัษฎากรโดยที่ยอดเงินกู้ ตามสัญญากู้เงินดังกล่าวมีจำนวน 200,000 บาท จึงต้องปิดอากรแสตมป์ 100 บาท แต่ในสัญญา ปรากฏว่า ปิดอากรแสตมป์เพียง 50 บาทถือว่าสัญญากู้เงินนี้ปิดอากรแสตมป์ไม่บริบูรณ์ ไม่อาจใช้เป็น พยานหลักฐานในคดีแพ่งได้เท่ากับว่าโจทก์ไม่มีหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคหนึ่งดังนี้ โจทก์ย่อมไม่อาจฟ้องร้องบังคับคดี ได้ตามกฎหมายโจทก์ฟ้องว่า จำเลยกู้เงินโจทก์จำนวน 200,000 บาท ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ไม่มีกำหนดชำระ จำเลยไม่เคยชำระดอกเบี้ยให้โจทก์ โจทก์เคยบอกกล่าวทวงถาม แต่จำเลย เพิกเฉยดอกเบี้ยคำนวณถึงวันฟ้องเป็นเงินจำนวน 7,500 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 207,500 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 207,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน 200,000 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคย กู้เงินโจทก์ แต่จำเลยเคยซื้อหายเถื่อนจากโจทก์ผู้เป็นเจ้าของโดยจำเลยลงลายมือชื่อไว้ในสัญญาที่ ยังไม่กรอกข้อความ เมื่อจำเลยไม่นำเงินค่าหายไปชำระแก่โจทก์ โจทก์ก็กลับกรอกข้อความใน สัญญาว่าจำเลยกู้เงินโจทก์ถึง 200,000 บาท และนำมาฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลย ชำระเงิน 200,000 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2538 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกา วินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาข้อแรกต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า สัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.1 ไม่ ได้ปิดอากรแสตมป์ให้ถูกต้องครบถ้วนและขีดฆ่าจึงไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานหรือไม่ ปัญหา นี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนแม้จำเลยมิได้ยกขึ้นต่อสู้ไว้ในคำให้การ จำเลยก็ยกขึ้นฎีกาได้ปรากฏว่าคดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ย จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยกู้เงินโจทก์ จำเลยลงลายมือชื่อในช่องผู้กู้ในสัญญากู้เงินที่ยังไม่กรอก ข้อความให้โจทก์ไว้เพื่อประกันหนี้ค่าหายเถื่อน ที่จำเลยซื้อจากโจทก์สัญญากู้เงินเป็นสัญญาปลอม

ดังนี้ เป็นกรณีที่จำเลยต่อสู้คดีว่าจำเลยไม่ได้กู้เงินจากโจทก์ โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องนำสืบให้เห็นตามข้ออ้างตามคำฟ้องว่าจำเลยกู้เงินจากโจทก์ไปจริง โดยโจทก์ต้องอาศัยเอกสารสัญญากู้เงินเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งสัญญากู้เงินตามเอกสารหมายเลข จ.1 ที่โจทก์อ้างมีลักษณะเป็นตราสารต้องปิดอากรแสตมป์ 1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 2,000 บาทหรือเศษของ 2,000 บาท แห้งยอดเงินกู้ยืม ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากร โดยที่ยอดเงินกู้ตามสัญญากู้เงินดังกล่าวมีจำนวน 200,000 บาท ต้องปิดอากรแสตมป์ 100 บาท แต่ในสัญญาปรากฏว่าปิดอากรแสตมป์เพียง 50 บาท ถือว่าสัญญากู้เงินนี้ปิดอากรแสตมป์ไม่บริบูรณ์ จึงไม่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 118 เมื่อโจทก์ใช้ตราสารสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.1 เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งไม่ได้ ก็เท่ากับว่าโจทก์ไม่มีหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคแรก บัญญัติว่า "การกู้ยืมเงินเกินกว่าห้าสิบบาทขึ้นไป ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญท่านจะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่" ดังนั้น โจทก์ย่อมไม่อาจฟ้องร้องบังคับคดีได้ตามกฎหมายพิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

สุวัตร สุขเกษม · จรัญ หัตถกรรม · ชนะ ภาสกันนท

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3226/2542>